

ובל דבר תורה ששםע, על כל דבר ודבר, נומן לו הקדוש ברוך הוא מלאך אחד לכל דבר ודבר שיעזרו לו. ועל זה (הושע א, ח) והגית בו יוכם ולילה למן תשמר לעשות ככל הכתוב בו כי אז מצילים את דרכיך ואנו פשבייל. ואם אתה פעשה את זה, מה שהקדוש ברוך הוא צוה אותך שתתעסק בתורה ביום ובלילה, תשמר ומעשה כל מה שיש בה לא תפחד מהמקום הזה. והוא שפטותך הלא צויתיך חזק ואם אין פער ואל תהתחת וגנו. הקדוש ברוך הוא יראה עמך בשעה שתתעסק בתורה ביום ובלילה. והקדוש ברוך הוא יראה עמך בשעה שתשמר לעשות ככל הפטותך בו. הקדוש ברוך הוא יראה עמך היה עמך בשעה שתתפטר מן העולם, ותכנס לכאן.

ואם לא מעסיק בתורה ולא תשמר ולא תעשהמצוות התורה, יסתלק מך. ומלאכי לא יצוה לך לשمر בכל דרכיך. זהו שכתוב (וירא כ) ואם תלכו עמי קרי וגנו ויהלכתי אף אני עמכם בקר.

אחר שהרואי לו כל זה ויאמר לו כל זה, אומר לו מלאך אחד אחר מן השנים, שהוא יציר הטוב: הקדוש ברוך הוא אמר לי שאלך עמך, אני יציר הארץ. השבע לי שתקים את כל התורה, למד וללמוד לשמר ולעשות. נשבע לו. אמר כן אומר: לך לך מארץ ומלולתק, לגוז שפל, כמו שאמרנו.

ובשעה שיצא מבطن amo, יחזק מלאך בידיו בצווארו, ומשבח לו את התורה, ורשות לו באצבעו על פיו: אל תשכח השבעה שנשבעתתי לך! ואם האדם עשה ויקיים השבעה, נוגנים לו כל מה

ובל פתגמא אוורייטה דישמע, על כל מלאה, יהב ליה קודש בריך הוא מלאך אחד, לכל מלאה ומלה דייעזוניה. ועל דא (הושע א, ח) והגית בו יומם וليلת למן תשמר לעשות ככל הפטות בו כי אז מציליך את דרכיך ואזו תשכיל. ואם את תעיבד מה קודש בריך הוא פקיד דתתעס באויריקא ביממה ובלילה, ותיטיר ותעיבד כל מה דאית בה, לא תدخل מאתרא דא. הדא הוא דכתיב, (שם א יט) הלא צויתיך חזק ואם אין פער ואל תהתחת וגנו. קודש בריך הוא יהא עמך בשעתה דתתעסק באורייטה ביממה ובלילה. וקודש בריך הוא יהא עמך בשעתה תשמר לבכל הפטות בו, קודש בריך הוא יהא עמך בשעתה דתתפטר מעלמא, ותיעול הכא.

ואי לא מעסוק באורייטה, ולא תיטיר ולא תעיבד פקיד אוורייטה, קודש בריך הוא יסתלק מך. ומלאכי לא יצוה לך לשמר בכל דרכיך. הדא הוא דכתיב, (וירא כו כא-כד) ואם תלכו עמי קרי וגנו ויהלכתי אף אני עמכם בקר.

בתור דאחיניאו ליה כל דא, ויימא ליה כל דא, אמר ליה מלאכה חד מן התرين, דאייה יציר הטוב, קודש בריך הוא אמר לי דגניזיל עמך, אני יציר הארץ. אומי לי דתקיים אוורייטה פלא, למד וללמוד ולשמר ולעשות. (דף נה ע"א) אומי ליה. ובתר בן אמר, לך לך מארץ וממלולתק, לגוז שפל, במא דאמנא.

ובשעתה דיפוק מפטון אימיה, יתקיף מלאך בידיה בצואריה, וינשבח ליה אוורייטה, ורשים ליה באצבעה על פומיה, לא תשכח השבעה דנשבעת לך. ואם גברא

שהראו לו. ואם יותר ירויות - יותר יתנו. זהו ששותנו, omdat תורה הרבה ויתנו לך שכר הרבה. ואם לא - בא וראה, באדם יש בו את שם הויה". י"ה - העולם הכא, ו"ה - העולם הזה. י"ה החלבשה בדיקון עליון מן גן העדן שלמעלה, ו"ה החלבשה בדיקון העדן שלמטה. והם בדיקון העדן שלמטה. וכך ברגמא זו: י' - אלימלך, ה' - נעמי, ו' - מחלון, ה' - רות. ואם אותו האיש הולך ברכבים טובות ויקים השבוועה שנשבע, נותנים לו כל הטוב שהראו לו, וכל מה שהרוועם בעולם הזה. ואם לא, מה אומרת הנשמה הקדושה? ערם יצתי מבטן אמי וערם אשוב שם (איוב א). ומה הוא (ערם ט) שם הקדוש הויה שאמנו.

בא וראה, בשעה שבא (שהולך) אדם לעולם, נומן בו הקדוש ברוך הוא את שמו באדם, ושם אחר משדר יהודי, שנקרה חול, ושם אחר, שנקרה חישך. וזה שפטותם (דברים ל) ראה נמתי לפניו היום את חמיהם ואת הטוב ואת הפהות ואת הרע. חמיהם - זה שם יהוה השל הקדוש ברוך הוא. ואת הטוב - זה השדר היהודי, שנומן לו עשר בעולם הזה. ואת המות ואת הרע - אלו שני מקטרגים רשיעים טמאים, מצד אחד סמאל"ל ונחיש, מצד שני של ישמعال ועשו.

אם האדים יקים השבוועה שנשבע - טוב, ואם לאו - יסתלק ממנה י"ו. נשארו ה' ה'. ובשעה זו, ה' העלוונה מה היא אומרת? (חזקאל ל) שובו שובו מדרכיכם הרעים, שהם הרשיעים שאמרנו. ואם שבו - הרי טוב, ואם לאו - מסתלק ה' העלוונה עם ו' ו' גנשיות הו". ומה היא אומרת?

יעבד, ויקיים השבוועה, יhabו ליה כל מה דאחיניאו ליה. ואם יותר ירויית, יותר יתנו. ה' הוא דתן, למוד תורה ברבה ויתנו לך שכר ברבה.

אם לאו, פא חז, בבר נש אית ביה שם יהו". י"ה, העולם הכא. ו"ה, העולם הזה. י"ה אתלבש בדיקונא עילאה, מן גינטמא דעתן דלעילא. ו"ה אתלבש בדיקונא דעתן דלמתא. ואינו כדוגמא דא, י', אלימלך. ה', נעמי. ו', מחלון. ה', רות.

אם הוא גברא איזיל בארכין טבין, ויקיים האומאה דאומי, יhabו ליה כל טיבו דאחיניאו ליה, וכל מה הרוח בעלם דין. ואם לאו, מה אמרת נשמטה קדישא, (איוב א כא) ערם יצתי מבטן אמי וערם אשוב שם. ומאי יהו (ערם ט) שמא קדישא יהו"ה דאמינה. פא חז, בשעתה דאתי (איול) בר נש לעלם, יhab ביה קודשא בריך הוא שםיה בבר נש. ושמא אחרא מן שד יהודאי, דאיתקירי חול. ושמא אחרא, דאיתקירי חישך.

ה' הוא דכתיב, (דברים ל ט) ראה נמתי לפניו היום את חמיהם ואת הטוב ואת המות ואת הרע. חמיהם: דא שם יהו"ה דקדישא בריך הוא. ואת הטוב: זה השדר יהודאי, דיבב ליה עשר בעלם דין. ואת המות ואת הרע: אלין תריין מקטרגין רשיעים טמאים, מפטרא דסמא"ל ונחיש, מן שרוא של ישמعال ועשו. אם בר נש יקיים האומאה דאומי, טוב. ואם לאו, יסתלק מגיה י"ו, אשთרת ה' ה'. ובהאי שעטה, ה' עילאה מה אמרת. (חזקאל לג) שובו שובו מדרכיכם הרעים, שהם קרשעים שאמרנו. ואם פבי תרי טב. ואם לאו, יסתלק ה' עילאה

(ישעה א) הוי גוי חוטא וגוי. ואם שבו משלנשארה בו ה' הפחתונה - הרי טוב, ואם לאו - עשה הויה". זהו שפטותם (איכח ב) השיב אחור ימינו מפני אובי. ויעשו הרשעים יחד (שר) עליהם.

ובאותו זמן ייעשו הרשעים אדונים להם, ומתעללה הטעמה, שהוא מצד שרו של עשו, על אלימלך ונעמי, ושרו של ישמעאל על מחלון ורות. ובאותה השעה אמרו, (ישעה ה) אלהינו בעלוננו אדונים זולתך. ובאותה שעה, ויהי רעב בארץ, הארץ זה הגוף. ובאותה שעה, אם יתעסף בתורה - הרי טוב, ואם לא - יבא סמא"ל רכב על נחש לאylimלך. בראשיתם וירא כי לא יכול לו ויגע ברכך ירכו. הולך לאשה נעמי, יփק אותה, ויעשה אותה שחתטה, ותהייה רעה.

אם אדם נפרד ממנה - הרי טוב, כמו שאמר איוב (איוב ב) בדבר אחד נבלות דבריו גם את הטוב נקבל מאת האלים והרע לא נקבל. העצה שצמן לך הטעמה, לא נקבל. ואם יקיים עצה החטא כל העברות שבعلوم, אמר כך يتלהו על העץ וימות. זהו שפטותם (רות א) וימתו גם שניהם מחלון וכליון. ונשארו הה אלמנות.

והאמר נעמי. ומה היא אומרת? ו"י ו"י ו"ה. רעם כל זה נעמי אומרת, (שם) שבנה בנות, שובו שובי בתשובה, העוד לי בנים במעי ויהיו לכם לאנשים, י"ו שהסתלקן. ערפה מצד הטעמה פשוב אל עמה ואל אלהיה. ורות דבקה עם נעמי. זהו שפטותם (שם)

עם ו"י, ואתעבד הוו". ומה היא אומרת. (ישעה א ד) הוי גוי חוטא וגוי. ואם תבי מדאששתארת ביה ה' תפאה, הרי טב. ואם לאו, יתעבד הוו". הדא הוא דכתיב, (איכח ב) השיב אחור ימינו מפני אובי. ויתעבדו הרשעים יחד (שר) עליהם.

ובהזה זמנה, יתעבדו הרשעים אדונים להן, ומתעללה הטעמה דאייה מפטרא דשרו של עשו, על אלימלך ונעמי. ושרו של ישמעאל, על מחלון ורות. ובהיא שעתא אמרו, (ישעה כו י) ה' אלהינו בעלוננו אדונים זולתך.

ובהיא שעתא, (בראשית כו א) ויהי רעב בארץ. דא גופא. ובהיא שעתא, אם יתעסף בתורה הרי טב. ואם לאו, יימי סמא"ל רכיב על נחש לאylimלך. (שם לב כט) וירא כי לא יכול לו ויגע ברכך ירכו. איזיל לאתתא נעמי, יהפוך לה, ויעבד לה דתיחוב, ותתא בישא.

אם אדם אתרפיש מינה, הרי טב. פמא דאמר איוב, (איוב ב) קרבן אחת הנבלות תברيري גם את הטוב נקבל מאת האלים והרע לא נקבל. העצה דיבב לך הטעמה, לא נקבל. ואם יקיים עצת החטא כמו שאמירה היא, ויגנוב או יעשה כל העברות שבعلوم, אחר כך יתלווה על העץ וימות. הדא הוא דכתיב, (רות א) וימתו גם שניהם מחלון וכליון. ונשארו ה"ה אלמנות.

והאמר נעמי, ומה היא אומרת. ו"י ו"י ו"ה. רעם כל זה נעמי אומרת, (שם א יא) שבנה בנות, שובו שובי בתשובה, העוד לי בנים במעי ויהיו לכם לאנשים, י"ו דאסטלוקו. ערפה מפטרא דמסאבי, פשוב אל עמה ואל אלהיה. ורות דבקה עם נעמי,